

Liturgie Kom-in-de-kerk-dienst Emmen, 10 april 2016

Thema: de Geest herkennen in je leven

1. Votum

Onze hulp is in de naam van de HERE die hemel en aarde gemaakt heeft.

2. Vredegroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus. Amen

3. Zingen: **Psalmen Voor Nu 145**

4. Gebed

5. Bijdrage Kwartet: **NLB 695**

6. Schriftlezing: **Handelingen 2:22-47** (gelezen door..)

7. Zingen: **Opwekking 334**

8. Preek

9. Zingen: **Opwekking 488**

10. Gebed

11. Geloofsbelijdenis: **Gezang 161**

12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door..*)

13. Slotzang: **Opwekking 754**

14. Zegen.

De genade van de Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Amen zingen: **LvdK 456:3**

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Vandaag vieren we met de kerk wereldwijd het [dia1] feest van Pinksteren: de uitstorting van Gods heilige Geest op alle mensen – jong en oud, man en vrouw, rijk en arm.
De zoveelste markering dat er [dia2] een nieuwe tijd is aangebroken.
Na eerder al Goede Vrijdag en Pasen – de overwinning op de zonde en de dood.
Het cruciaal gebeuren als keerpunt in de wereldgeschiedenis en van de mensheid: schepselen van vlees en bloed kunnen weer recht voor hun Schepper staan – dankzij het offer van Christus is er volkomen verzoening voor iedereen die zich in geloof door Hem laat redden.
Een nieuwe tijd, want Jezus is ten hemel gevaren. Hij is Koning over de wereld, heeft alle macht in hemel en op aarde, en zit aan de rechterhand van Vader, waar Hij pleit voor ons.
Een nieuwe tijd – de dagen werden opgeteld tot de zeven weken van zeven dagen vervuld zijn (sjavoet/wekenfeest) en de Geest werd uitgestort. Nu kan de oogst worden binnengehaald, nu zullen alle volken en landen het horen en weten dat er een Redder is. Het evangelie veroverd de wereld – de Geest spreekt alle talen en waait waarheen Hij wil.

Wij leven [dia3] in deze vervulde tijd – de eindtijd = de tijd tussen Hemelvaart en Wederkomst van onze Heer en Heiland.
En we zijn zeker hier in Nederland gezegend met veel goeds: vrijheid van geloof, er wordt ons niets in de weg gelegd om christen te zijn, we mogen op zondag *zo vaak als we willen* samenkomen in mooie kerkgebouwen met goede voorzieningen, we sturen zendelingen en opbouwwerkers de wereld over en hebben contacten met mede-gelovigen wereldwijd.
Wie had dat toen, op die Pinksterdag in Jeruzalem kunnen denken: dat het werk van Christus zo massaal beslag zou nemen van zoveel mensen? En dat zelfs na 2000! jaar nog steeds miljoenen! mensen Jezus erkennen als hun Messias.
Wat een [dia4] **levensadem van de Geest** – zoals in de lente wat afgestorven was weer tot leven komt, fris, groen, nieuw – het onmogelijke wordt mogelijk!
Wat een [dia5] **vuur en vlam, passie, hartstocht en gedrevenheid** geeft de Geest – liefde om God te dienen met hart en ziel, liefde om de naaste te dienen niet omdat het moet, maar omdat je het wilt – de wet staat niet langer op stenen tafels, maar is in het hart van mensen geschreven!
Wat een [dia6] **dynamiek, energie, beweging** brengt de Geest – die heilige huisjes en schijnveilige burchten omver blaast en je voor de enige keus waar het in dit leven op aankomt stelt: voor of tegen Jezus – wil je het zelf doen, of vertrouw je op Hem?
Zo kun je mooie woorden spreken over de heilige Geest van God.
Mooie *woorden*...
Misschien [dia7] merk je er zelf niet zoveel van, van die levenskracht, dat vuur, die dynamiek – het gaat zo allemaal zijn gangetje, eigenlijk wat weinig sjeu...
Misschien verlang je er juist naar omdat het zo mat en lauw en tam is – verlangen naar meer van de Geest, een opwekking, nieuw leven, passie, beweging...

[dia8] Waar is de Geest in je eigen leven?
Hoe kan je de Geest herkennen, heel concreet, heel merkbaar?
Is er iemand die daar iets over kan en wil zeggen?

Wat het ons in onze tijd lastig maakt, is wat ik zou willen noemen [dia9] 'inflatie van het gewone'.
Wat gewoon is, wat gewend is, wat we kennen, daar vallen we van in slaap.

Om wakker te blijven willen we steeds méér, groter, heftiger.

Vroeger ging [dia10] je naar de speeltuin en dan had je daar een wip-wap, een klimrek, en een familieschommel – en dat was het dan, en je had een leuk dagje uit.

Zulke speeltuinen kunnen amper meer bestaan; om nu mensen nog te amuseren [dia11] heb je complete pretparken nodig. En moet je steeds weer nieuwe dingen bedenken – nog méér, groter, heftiger...

Wat gewend is, wat gewoon is boeit niet langer, nee, steeds weer op zoek naar een ultieme ervaring – *experience* – kick.

Daar kan je in het geloof en in de kerk ook last van krijgen: er moet wel wat gebeuren, je moet wel wat ervaren, en het liefst nu meteen!

Dat zou fantastisch zijn: [dia12] een *rollercoaster* van de heilige Geest – want dan voel je de wind echt wel door je haren wapperen en krijg je best een vreemd gevoel binnenin je...!

Maar de praktijk is juist vaak dat je maar weinig merkt van God, dat je niet zoveel voelt van een heilige Geest die in je werkt.

Je zit maar te wachten tot je wat voelt, merkt, ervaart...

En als je dan die verhalen leest over de Pinksterdag in Jeruzalem, [dia13] wat er toen gebeurde – zoveel duizenden Joden die tot geloof kwamen – wow!

En als je dan de verhalen hoort over wat er gebeurt in charismatisch/evangelische gemeentes – [dia14] dat mensen in extase raken, in tongentaal gaan praten, plat op de grond 'in de Geest vallen', of genezen van ziektes – nou, daar *gebeurt* tenminste wat, daar zie je, voel je de Geest echt aan het werk...

Ik wil zeker niet te klein van de heilige Geest denken – ik heb er immers al mooie woorden over gesproken – en toch meen ik dat we Hem geen recht doen als we gaan zitten wachten op de ultieme geloofskick.

Als je de Bijbel leest en let op hoe de Geest bezig is, dan zou je dat kunnen vergelijken met [dia15] een rivier.

Denkend aan Holland zie ik brede rivieren door oneindig vlak land gaan...

't Is haast niet te geloven als je hier in Nederland bij een rivier staat, waar per minuut duizenden liters water langs stromen, dat het heel klein begonnen is, met wat smeltwater of water dat opwelt uit de bodem.

Maar wat heeft zo'n klein begin gaandeweg een enorme impact en effect!

Zo is het met de heilige Geest ook. Wat in Jeruzalem gebeurt, was maar een klein begin: één stad, niet eens de hoofdstad van de wereld. En maar 120 mensen, en niet eens de belangrijkste en meest invloedrijke figuren.

Het begon klein – maar wat heeft het een impact en effect gehad! [dia16]

Wat heeft het goede nieuws dat er redding is door Jezus Christus een mensen blij gemaakt, rust gegeven, vrede gebracht in duizenden harten.

Vanuit Jeruzalem stroomde het de hele wereld over. Het bevloede eerst de stad, daarna de provincie, vervolgens het land, en ging tot aan de einden van de aarde.

Wat de heilige Geest met je doet begint klein. [dia17] Je ziet/merkt het haast niet.

Van die gewone dingen: je leest de Bijbel. Je hoort de verhalen. Je zingt de liedjes. Je gaat naar de kerk. Je leest over Jezus, hoort en zingt over God. Niets bijzonders...

En toch doet dat iets met je, in je hart, in je hoofd.

Je ontdekt wie Jezus is en wat Hij heeft gedaan.

Je komt er achter dat Hij dat ook voor jou heeft gedaan.

En dan het allermooiste en allergrootste wonder van de Geest dat je kan gebeuren: je *gelooft* het! Je gelooft dat God ook van jou houdt.

Dat doet de heilige Geest in je.

Dat begint heel klein, is heel persoonlijk. Dat is iets tussen jou en God.

En je denkt misschien: is dat alles? Niet zo spectaculair...

Vergis je niet: het heeft een enorme impact, een geweldig effect. [dia18]

Je hele leven komt er door op z'n kop te staan.

Want alle ballast die je op je rug meedraagt, alle sores en ellende, het altijd maar denken dat jij het zelf moet doen, dat jij dit, dat jij dat – het denken dat alles om jou draait – van dat alles word je door de Geest dankzij Jezus bevrijd.

En dan ga je zien dat het in je leven steeds meer om God gaat, om Jezus draait: wat wil Hij, wat zou Hij doen?

En dat maar niet alleen dat uurtje in de week dat je in de kerk zit, maar altijd en overal.

En mensen, vrienden, collega's, klasgenoten zullen het gaan merken, aan je woorden, aan je houding, hoe je leeft, waar je voor kiest.

Weet je wel: vrucht van de Geest: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing... (Galaten 5:22)

Of is dat niet echt wat voor nuchtere Drenten en rand-Groningers? Te zweverig?

Zoals in dat lied dat we straks zingen: [dia19] *dan zweef ik op de wind...* – en maar zweven, en maar zweven, hoog boven de grond...

Inderdaad, het is de bedoeling dat het ook landt, handen en voeten krijgt.

En al dat moois wil je niet alleen voor jezelf houden, maar delen met anderen.

Zo word je zelf een rivier die, gevoed vanuit de bron, [dia20] dit leven instroomt en water mag geven, voeding mag geven aan anderen.

Het stroomt uit, alle kanten op, vloeit overal heen, wordt vruchtbaar.

Soms zomaar opeens merk je dat je woorden krijgt, iets om te zeggen, een woord van God, van de Geest, precies op het goede moment. Pak die kans!

En daarom, Heer, maak dat we de Geest herkennen in het voor ons gevoel zo kleine en gewone. En vul ons met uw Geest steeds weer – laat uw liefde stromen!

Voor de Bijbelschrijvers was er maar één echte rivier: de Jordaan.

Als je bij een [dia21] bron van de Jordaan bent, een prachtig gebied, schitterende natuur, dan zie je het echt: waar water is, is leven!

En het water borrelt daar inderdaad op uit de grond, stroomt uit de rots.

Eerst met de omvang van een beek, [dia22] al heel snel als een kronkelende rivier.

Dat gebied waar de Jordaan ontstaat is bergachtig en steil, en het is indrukwekkend om te zien hoe al vrij snel nadat het water uit de rots komt, het een sterke stroom wordt die naar beneden kolkte en bruist. [dia23] Het spat alle kanten op, en sleurt alles wat het onderweg tegenkomt mee. Pas verderop, waar het land vlakker is, wordt het veel rustiger en breder.

Ook dat lijkt op wat de heilige Geest doet. Want waar de Geest komt gebeurt wat! Daar komt [dia24] beweging, wind, water, vuur.

Zo kunnen er momenten zijn dat je diep geraakt wordt door de Geest.

Dan kolkte en bruist het ook binnen in je.

Dan grijpt het je aan wat Jezus ook voor jou heeft gedaan en doorleden.

Dat Hij zoveel van je houdt dat Hij voor jou zijn leven gaf aan het kruis.

Dat Hij zo vol liefde is, dat Hij al jouw schuld en ellende van je overneemt.

Dat kan je diep raken: dat je dankzij Jezus vrij mens bent, vrede hebt met God, vrede met jezelf en met anderen.

Het roept emotie wakker: ontroering, tranen, kippenvel, ongelooflijke blijdschap en diepe dankbaarheid.

Je kunt wel juichen en springen, in de handen klappen, dansen.

Dan zet de Geest je echt in vuur en vlam.

En dan, daarna? Blijft het zo kolkend en bruisend?

Is geloven dat je voortdurend op een top zit? De ultieme *experience*?

Kijk naar die rivier: [dia25] na het spetterende begin stroomt verderop het water al veel rustiger de wijde wereld in. En dat is maar goed ook.

Want waartoe dient water? Om opgevangen te worden in een waterbak en het dan zuinig te bewaren en te koesteren en daar steeds bij stil te blijven staan?

Nee, het moet stromen, de wijde wereld in!

Want wat is een wereld zonder water? Geen water is geen leven!

Het moet stromen, verzadigen, leven brengen, vruchtbaar zijn...

Lees het bijbelboek Handelingen, dan zie je datzelfde: na die heftigheid van de Pinksterdag, met z'n bijzondere wonderen en tekenen, zie je de gelovigen Jeruzalem verlaten en de wereld in trekken, in steeds wijdere kringen. [dia26]

Het werk van de Geest wil vruchtbaar worden, in jou, zeker, en dat is fantastisch. Maar ook in anderen, ook in de cultuur, in de maatschappij, in het leven van alledag. Op school, op je werk, op de sport – overal wil het een verzadigende en verkwikkende kracht zijn.

Dus stroom! Want God wil met jouw ogen naar anderen omzien.

Stroom! Want God wil met jouw voeten naar andere toegaan.

Stroom! Want God wil met jouw handen anderen goed doen.

Stroom! God wil met jouw hart die ander liefhebben en dienen.

En daarom, Heer, maak dat we de Geest herkennen in het voor ons gevoel zo kleine en gewone. En vul ons met uw Geest steeds weer – laat uw liefde stromen!

Denkend aan Holland zie ik brede rivieren...

Wat zijn rivieren als het erop aankomt rare fenomenen. [dia27]

Wij zouden dat nooit zo bedacht hebben.

Want wij zijn efficiënt, tijd is geld, we willen zo snel mogelijk naar het doel.

Maar die rivier? Die kronkelt maar en kronkelt maar...

We trekken er het liefst een kanaal doorheen!

Wat een omweg, voor je gevoel.

Zo gaat de Geest soms vreemde wegen met je.

Kronkelt Hij zich in allerlei bochten om maar bij zijn doel uit te komen.

Wat dat betreft is geloven vaak helemaal niet zo spectaculair.

Geloven is echt niet alleen maar 'kicken', het is ook best wel vaak 'slikken'.

Geloven is geen garantie voor succes, snel rijk worden, dat alles je voor de wind gaat, een gelukkig gezinnetje met lieve kindertjes, dat soort dingen.

Geloven is zelfs niet dat je je altijd blij en *happy-clappy* voelt.

Het leven kan vol kronkels zijn, en je snapt absoluut niet dat je dáár langs moet, zo moeilijk, zo zwaar.

Maar vergeet niet dat juist ook dan de Geest er is.

Die je kracht wil geven, geloof, vertrouwen om verder te kunnen, door te gaan.

En het bijzondere, dat je juist dan een ander tot zegen kunt zijn.

Kijk maar naar die rivier: juist doordat die zich een weg zoekt, en zich in allerlei bochten kronkelt, is 'ie drie keer zo lang, *en dus ook drie keer zo vruchtbaar!*

En daarom, Heer, maak dat we de Geest herkennen in het voor ons gevoel zo kleine en gewone. En vul ons met uw Geest steeds weer – laat uw liefde stromen!

Amen

[dia28]